

Йоло Кръстев

Сребърно завръщане

Защо тревожиш дните ми, момиче,
и търсиш невъзможен кръстопът?
Момчетата от моя край обричат
годините си сребърни на Скът.
Че във вълшебното си огледало
целува белезите ни без страх
и в детството, на някой бряг заспало,
събужда най-щастливия ни смях.
Недей докосва дните ми, момиче,
в темели сянката ми Скът вгради.
По моста бял завръщане да тича
и мъдрост бързее да посребри.

КРАЙ

© Йоло Кръстев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9286>]